

Wahyu Isa Al Masih - Nomer Genep

Kabangkitan Jalma-jalma Paéh Anu Sare

Jeff Pippenger

2023-10-27

Urang parantos ngawangun pamahaman dumasar kana nubuat panungtungan Yesaya anu dimimitian dina pasal opat puluh ku pangidentifikasian mangsa reureuh anu diawalan ku kuciwa tanggal 18 Juli 2020. Urang parantos nyaluyukeun pupusna dua saksi dina Wahyu jeung jalma-jalma anu paéh dina lebak tulang-tulang garing anu paéh dina Yéheskiel pasal tilu puluh tujuh. Urang keur ngupayakeun, ngaliwatan pangulangan, pikeun netepkeun runtuyan kajadian anu kacida hususna anu pakait jeung kabangkitan jalma-jalma anu dipaéhan di jalan ku sato galak anu naék ti jurang anu taya dasarna.

Nalika urang nyaluyukeun ieu petikan-petikan nubuat, urang keur muka meterai bagian-bagian tina Wahyu anu nepi ka ayeuna can kungsi dipikawanoh, sabab ieu pesen téh mangrupa pambukaan meterai tina Wahyu Yesus Kristus anu lumangsung pas saméméh panutupan mangsa kasempetan manusa. Urang keur ngalaksanakeun ieu pagawean, sabab “waktuna geus caket.” Dina muka meterai bebeneran-bebeneran dina Wahyu anu ayeuna keur dina prosés kacumponan, urang keur ngalaksanakeun pisan pagawean anu geus ditetepkeun minangka pagawean Yohanes dina Wahyu. Anjeunna diparéntahkeun supaya nulis perkara-perkara anu geus anjeunna tingali, nya éta perkara-perkara anu harita geus aya, jeung ku nyatet perkara-perkara éta Yohanes dina waktu anu sarua bakal nulis perkara-perkara anu bakal aya.

Tuliskeun hal-hal anu geus ku maneh tingali, jeung hal-hal anu aya, jeung hal-hal anu bakal kajadian engké. Wahyu 1:19.

Bisa jadi hiji halangan logis pikeun urang Advent Poé Katujuh téh nyaéta pamahaman tradisional maranéhna ngeunaan kitab Wahyu. Lamun hiji jalma narima hiji bebeneran anu geus mapan, tapi gagal ningali yén bebeneran anu geus mapan éta memang dirancang pikeun mekar sapanjang waktu, mangka pamahaman awalna anu leres ngeunaan bebeneran bisa robah jadi tradisi atawa kabiasaan. Bebeneran anu geus robah jadi tradisi téh bisa pisan ngahasilkeun kabutaan anu dilambangkeun dina amanat ka Laodikea. Bebeneran asalna tetep bebeneran, tapi henteu mampuh ningali yén bebeneran téh mekar sapanjang waktu ngahasilkeun kabutaan. Bebeneran lain sabab tina kabutaan maranéhna; kabutaan téh ngan saukur gejala tina sababna. Sababna nyaéta ceuli anu teu daék ngadéngé, panon anu teu daék ningali, jeung hate anu teu daék dirobah dina diri jalma-jalma anu ngarasa cukup ku dirina sorangan dina kanyamanan tradisi jeung kabiasaan.

“Kristus dina pangajaran-Na nampilkeun bebeneran-bebeneran heubeul anu asalna ti Anjeunna sorangan, bebeneran-bebeneran anu ku Anjeunna geus diucapkeun ngaliwatan para karuhun jeung para nabi; nanging ayeuna Anjeunna mancarkeun cahaya anyar kana eta. Kacida béda-na hartina kaciri! Ku penjelasan-Na, curug cahaya jeung karohanian dibawa asup. Jeung Anjeunna ngajangjikeun yen Roh Suci bakal nyaangan para murid, supaya firman Allah salawasna muka diri ka maranehanana. Maranehanana bakal sanggup nampilkeun

bebeneran-bebeneranana dina kaéndahan anu anyar.

“Ti saprak jangji kahiji ngeunaan panebusan diucapkeun di Éden, hirup, tabiat, jeung karya pangantaraan Kristus geus jadi bahan panalungtikan pikiran manusa. Sanajan kitu, unggal pikiran anu ku Roh Suci geus digarap, geus ngedalkeun jejer-jejer ieu dina cahaya anu seger jeung anyar. Kaleresan-kaleresan ngeunaan panebusan sanggup terus-terusan mekar jeung ngalegaan. Sanajan geus kolot, éta salawasna anyar, terus ngungkabkeun ka nu milarian bebeneran kamulyaan anu leuwih agung jeung kakawasaan anu leuwih perkasa.

“Dina unggal jaman aya kamajuan anyar tina bebeneran, hiji amanat ti Allah ka umat dina generasi éta. Bebeneran-bebeneran heubeul sadayana penting pisan; bebeneran anyar henteu misah tina anu heubeul, tapi mangrupikeun pamekaran tina éta. Ngan lamun bebeneran-bebeneran heubeul kaharti, urang bisa ngartos anu anyar. Nalika Kristus miharep muka ka murid-murid-Na bebeneran ngeunaan kabangkitan-Na, Anjeunna ngamimitian ‘ti Musa jeung sakabéh nabi-nabi’ sarta ‘nerangkeun ka maranéhna dina sakabéh Kitab Suci perkara-perkara ngeunaan Anjeunna sorangan.’ Lukas 24:27. Tapi cahaya anu nyinar dina pamekaran anyar bebeneran éta anu ngamulyakeun anu heubeul. Sing saha anu nampik atawa ngalalaworakeun anu anyar, sabenerna henteu miboga anu heubeul. Pikeun dirina, éta leungit kakuatan hirupna sarta ngan jadi wangun anu teu bernyawa.”

“Aya sawatara anu ngaku percaya sarta ngajarkeun kayaktian-kayaktian Perjanjian Heubeul, padahal maranéhna nampik Perjanjian Anyar. Tapi ku nampik narima pangajaran Kristus, maranéhna nembongkeun yén maranéhna teu percaya kana naon anu geus diucapkeun ku para karuhun iman jeung para nabi. ‘Upama maranéh percaya ka Musa,’ saur Kristus, ‘maranéh tangtu percaya ka Kami; sabab manehna nulis ngeunaan Kami.’ Yohanes 5:46. Ku kituna, dina pangajaran maranéhna ngeunaan Perjanjian Heubeul gé, sabenerna euweuh kakawasaan anu sajati.”

“Loba jalma anu ngaku percaya jeung ngajar Injil aya dina kasalahan anu sarupa. Maranéhna nyingkirkeun Kitab Suci Perjanjian Heubeul, anu ku Kristus dinyatakeun, ‘Nya éta anu mere kasaksian ngeunaan Kami.’ Yohanes 5:39. Ku nolak nu Heubeul, saenyana maranéhna ogé nolak nu Anyar; sabab duanana mangrupa bagian-bagian tina hiji kasatuan anu teu bisa dipisahkeun. Teu aya saurang ogé anu bisa leres nampilkeun hukum Allah tanpa Injil, atawa Injil tanpa hukum. Hukum téh Injil anu diwujudkeun, jeung Injil téh hukum anu dijentrekeun. Hukum téh akar, Injil téh kembang seungit jeung buah anu dipibanda ku éta.” Christ’s Object Lessons, 127.

Jalma-jalma anu ngaku percaya kana anu heubeul, tapi nolak anu anyar, leuwih deui manglaku kalayan kakuatan anu leuwih gedé ka Advent Hari Katujuh anu ngaku percaya kana sakabéh Alkitab, tapi nolak tulisan-tulisan Roh Nubuat. Dina Wahyu, Yohanes mangrupikeun lambang umat Allah dina poé-poé panungtungan anu keur dianiaya ku sabab narima boh Alkitab boh Roh Nubuat.

Kami, Yahya, anu ogé dulur aranjeun, jeung sasama dina kasangsaraan, dina Karajaan, jeung dina kasabaran Yesus Kristus, keur aya di pulo anu disebut Patmos, ku sabab firman Allah, jeung ku sabab kasaksian ngeunaan Yesus Kristus. Wahyu 1:9.

Lamun aya jalma narima kasaksian Yesus, nyaéta Roh Nubuat, nyaéta tulisan-tulisan Ellen White, mangka petikan saméméhna tina tulisan-tulisanna netelakeun perkara anu keur ku abdi dibahas. Anjeunna nyerat yén “bebeneran-bebeneran panebusan sanggup terus-menerus mekar jeung ngalegaan. Sanajan geus kolot, éta salawasna anyar, terus-terusan ngungkabkeun ka nu neangan bebeneran kamulyaan anu leuwih agung jeung kakawasaan anu leuwih kuat,” sarta yén dina “unggal jaman aya kamekaran anyar tina bebeneran, hiji amanat ti Allah ka umat dina generasi éta.”

Sanajan pamahaman anu lumrah ngeunaan kitab Wahyu anu biasana dicekel ku saurang Advent Hari Katujuh téh mangrupa bebeneran, sakabéh kitab Wahyu téh mangrupikeun kasaksian ngeunaan poé-poé panungtungan. Ayeuna urang keur nerapkeun hiji bebeneran anu ayeuna keur dibuka segélina, sarta bebeneran éta moal dipikawanoh ku jalma-jalma anu teu daék narima yén sakabéh petikan dina kitab Wahyu téh mangrupa bagian tina Wahyu Yesus Kristus anu dibuka segélina dina poé-poé panungtungan.

Pamahaman anu geus dicekel ku Adventisme ngeunaan Wahyu pasal sabelas, nyaéta yén éta mangrupa panggenapan tina Révolusi Perancis, téh bener, sarta Sister White ngadukung éta pamadegan anu bener. Sanajan kitu, éta bebeneran téh ngan saukur hiji sajarah, anu kacatet pikeun ngagambarkeun poé-poé panungtungan. Sakabéh kitab Wahyu diatur ku ieu fénoména kenabian.

Urang keur ngawangun kana sajarah nu disumputkeun ngeunaan tujuh guludug minangka pituduh pikeun ngahijikeun Yehezkiel tilu puluh tujuh, Yesaya opat puluh, jeung Wahyu sabelas jeung misil Mateus dua puluh lima ngeunaan sapuluh parawan. Garis nubuat séjén anu ngadukung panerapan runtuyan kajadian nubuat anu keur urang bahas kapanggih dina garis Kristus, anu ogé ngawengku hiji saksi kadua. Yesus yuswa tilu puluh taun nalika Anjeunna dibaptis sarta jadi Yesus Kristus, sabab “Kristus” dina basa Yunani Perjanjian Anyar, atawa “Mesias” dina basa Ibrani Perjanjian Heubeul, hartina anu diurapi.

Eta pangandika, ceuk Kami, aranjeun parantos terang, anu dipiwarang ka sakuliah Yudea, sarta anu mimitina ti Galilea, sanggeus baptisan anu diwawarkeun ku Yohanes; kumaha Allah ngurapan Yesus urang Nasaret ku Roh Suci jeung ku kakawasaan; anu ngalanglang bari ngalakukeun kahadéan, sarta nyageurkeun sakabéh anu katindes ku Iblis; sabab Allah nyarengan Anjeunna. Rasul-rasul 10:37, 38.

Salila tilu puluh taun, Yesus nyiapkeun diri pikeun diurapi, sarta sanggeus Anjeunna diurapi dina baptisan-Na, Anjeunna, salaku Kristus, nampilkeun pesen-Na salila tilu satengah poé nubuat. Satuluyna Anjeunna dipaéhan, diasupkeun ka jero kubur, dihudangkeun deui, tuluy naék ka sawarga. Mimiti palayanan-Na salila tilu satengah taun téh nya éta baptisan-Na, anu ngagambarkeun pupusna jeung kabangkitan-Na, sarta dina ahir sarébu dua ratus genep puluh poé palayanan-Na Anjeunna disalib, tuluy dihudangkeun deui—sabab Anjeunna teh anu awal jeung anu ahir. Kajadian pupusna jeung kabangkitan-Na ngahasilkeun hiji pasukan anu kuat, anu salila tilu satengah taun deui mawa Injil ka urang Yahudi, sarta sanggeus éta ka sakuliah dunya.

Garéja Katolik, nyaéta antikristus dina nubuat Kitab Suci, ogé ngaliwatan tilu puluh taun persiapan saméméh diurapi ku kakawasaan. Dina taun 508, “the daily” dipiceun. Sister White ngawartosan

ka urang sacara langsung yén kaum Millerite ngagaduhan pamahaman anu leres ngeunaan “the daily” dina kitab Daniel, sanajan kanyataan yén garéja Advent Hari Ketujuh Laodikea balik deui kana pamadegan Satanis Protestanisme murtad ngeunaan “the daily” dina taun 1930-an.

“Ti harita sim kuring ningali patalina jeung ‘daily’ (Daniel 8:12), yén kecap ‘sacrifice’ téh ditambahan ku hikmat manusa, sarta henteu kaasup kana éta téks, jeung yén Gusti parantos maparin paningal anu leres ngeunaan éta ka jalma-jalma anu ngawartakeun seruan jam pangadilan.” Early Writings, 74.

“Daily” ngalambangkeun paganisme, sarta Roma pagan téh kakuatan anu nahan jeung nyegah kapapaan pikeun naék kana tahta bumi. Sakumaha geus diprediksikeun dina kitab Daniel, tuluy dikonfirmasi ku sajarah, tuluy diungkabkeun ku malaikat ka William Miller, sarta tuluy dikonfirmasi ku Ellen White; dina taun 508, panghalang pagan kana naékna kapapaan dicabut. Saperti halna jeung Kristus, salila tilu puluh taun antikristus nyiapkeun diri pikeun dipaparin kakawasaan dina taun 538. Kristus, jeung antikristus, sarua-sarua nyiapkeun salila tilu puluh taun pikeun dipaparin kakawasaan. Sanggeus kapapaan dipaparin kakawasaan dina taun 538, éta ngedalkeun pesen maotna salila tilu satengah taun nubuat, sakumaha Kristus geus ngedalkeun pesen hirup-Na salila tilu satengah taun. Dua saksi dina Wahyu sabelas, anu dina sajarah Révolusi Perancis ngalambangkeun Perjanjian Heubeul jeung Perjanjian Anyar, ogé dipaparin kakawasaan pikeun bernubuat salila tilu satengah poé nubuat.

Jeung Kami baris mikeun kakawasaan ka dua saksi Kami, sarta maranéhna bakal ngaramal salila sarébu dua ratus genep puluh poé, maké lawon karung. Wahyu 11:3.

Dina taun 1798, sanggeus sarébu dua ratus genep puluh poé nubuat, antikristus nampa tatu nu mawa pati, sakumaha Kristus pupus dina kayu salib sanggeus sarébu dua ratus genep puluh poé, sarta sakumaha dua saksi, anu ngalambangkeun Firman Allah, dipaéhan di jalan sanggeus sarébu dua ratus genep puluh poé.

Dina poe katilu Kristus dihudangkeun deui, sarta salah sahiji poko perkara utama ngeunaan antikristus dina kitab Wahyu nyaéta cageurna tatu maotna, atawa kabangkitanana. Kabangkitan Kristus kajadian dina poe katilu, sarta kabangkitan dua saksi kajadian sanggeus tilu satengah poe. Antikristus sacara simbolis dihudangkeun deui dina poe katilu, sabab dina sababaraha kasaksian nubuat, poe katilu téh lambang hukum Minggu. Dina waktu hukum Minggu, sato galak ti laut dina Wahyu tilu welas dihudangkeun deui, sarta tanda sato galak ti laut éta jadi hiji ujian. Saterusna Perserikatan Bangsa-Bangsa, sapuluh raja dina Wahyu tujuh welas, dina pituduh Amérika Sarikat, anu mangrupikeun raja utama tina sapuluh raja éta, bakal ngangkat antikristus jadi kapala pasatuan tilu-rangkep, nalika kapapaan naék kana tahta bumi.

“Sabot urang ngadeukeutan kana krisis panungtungan, kacida pentingna supaya aya kasaluyuan jeung kasatunggalan di antara sarana-sarana Gusti. Dunya pinuh ku badai, ku perang, jeung ku paselisihan. Tapi dina hiji kapamimpinan—nya éta kakawasaan kapausan—jalma-jalma bakal ngahiji pikeun ngalawan Allah dina pribadi para saksi-Na. Ieu kasatunggalan diparakit ku si murtad agung. Nalika anjeunna ngupayakeun ngahijikeun para agénna dina peperangan ngalawan bebeneran, anjeunna ogé bakal damel pikeun mecah jeung

ngabubarkeun para pangrojongna. Sirik, sangka goréng, jeung omongan goréng, dipicukeun ku anjeunna pikeun nimbulkeun papaséa jeung pasulayan.” Testimonies, volume 7, 182.

Nalika antikristus dihirupkeun deui, manéhna naék kana tahta bumi sarta mingpin paguyuban tilu rangkep dina lalampahanana ka Armagedon, sakumaha Izébel mingpin Ahab ka Gunung Karmel. Jabur Asaf nétélakeun sapuluh bangsa, anu ngalambangkeun Perserikatan Bangsa-Bangsa, minangka hiji pakumpulan jahat ti musuh-musuh Allah, anu ngangkat “sirah” maranéhna, nyaéta “kakawasaan kapapaan.”

Hiji lagu atawa Jabur Asap. Mugi Gusti Allah ulah cicing; ulah nahan katengtreman-Mantenna, sarta ulah tetep jempling, nun Gusti Allah. Sabab, tingali, musuh-musuh-Mantenna ngadamel kaributan; anu ngabenci ka Mantenna geus ngangkat sirah. Maranehna geus ngayakeun piwuruk licik ngalawan umat-Mantenna, sarta musyawarah ngalawan jalma-jalma panangtayungan-Mantenna. Maranehna geus ngucap: Hayu, urang tumpes maranehna sangkan henteu deui jadi hiji bangsa; supaya ngaran Israil teu aya deui dina pangeling-eling. Sabab maranehna geus musyawarah babarengan kalawan sapatadegan; maranehna ngariung jadi pakumpulan ngalawan ka Mantenna: Kemah-kemah Édom jeung urang Ismael; Moab jeung urang Hagar; Gébal, Amon, jeung Amalek; urang Pilisti jeung pangeusi Tirus; Asur ogé ngahiji jeung maranehna: maranehna geus mantuan anak-anak Lot. Sela. Jabur 83:1–8.

Panji tilu malaikat ayeuna ngapung di tengah langit.

Tuluy kuring ningali malaikat séjén ngapung di tengah langit, nyangking Injil anu langgeng pikeun diwawarkeun ka jalma-jalma anu cicing di bumi, ka unggal bangsa, suku, basa, jeung umat, bari saurana tarik, “Sieun ka Allah, sarta pasrahkeun kamulyaan ka Anjeunna; sabab geus sumping jam pangadilan-Na; jeung sembah ka Anjeunna anu ngadamel langit, bumi, laut, jeung sumber-sumber cai.” Tuluy malaikat anu séjén nuturkeun, pokna, “Babul geus rubuh, geus rubuh, eta kota gedé, ku sabab manehna geus ngajadikeun sagala bangsa nginum anggur amarah tina cabulna.” Malaikat anu katilu nuturkeun maranéhna, bari saurana tarik, “Lamun aya jalma nyembah ka sato galak jeung gambarna, sarta narima tandana dina tarangna atawa dina leungeunna, eta jalma ogé bakal nginum anggur amarah Allah, anu dituang tanpa campuran kana cangkir bendu-Na; jeung manehna bakal disiksa ku seuneu jeung walirang di payuneun para malaikat suci, sarta di payuneun Anak Domba. Haseup tina siksaan maranéhna naék salalanggengna, salamina-lamina; jeung maranéhna teu boga reureuh beurang peuting, nyaéta anu nyembah ka sato galak jeung gambarna, jeung sing saha anu narima tanda ngaranna.” Di dieu aya kasabaran para wali: di dieu aya jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus. Wahyu 14:6–12.

Panji tina tilu malaikat harita bakal ngapung di tengah langit, tapi enggal antikristus bakal diangkat ka sawarga ku sapuluh raja Perserikatan Bangsa-Bangsa. Panji éta harita bakal ngawawarkeun pesen “bebeneran” sarta antikristus harita bakal ngawawarkeun pesen tradisi jeung kabiasaan. Tilu malaikat ngingetkeun umat manusa supaya ulah narima tanda kapausan, tapi Amérika Sarikat, salaku nabi palsu, bakal maksa dunya narima éta tanda.

Urang bakal mungkas di dieu, sarta neraskeunana dina tulisan urang salajengna.

